

Államellenes állam... - avagy semmivé váltunk

(folytatás az első oldalról)

Fájdalmas végignézni a mai ifjúság nagyobbik részén, amelynek nincs istene, nincs hite, nincs és nem is lehet jövőképe, viselkedni nem tud, mert már a szülei és a nagyszülei sem tudtak, a kés és a villa nem létezik a számára, mert a „Meckyben” olyan nincs. Mozart, Händel vagy Liszt ismeretlen, Munkácsy vagy Stróbl Alajos pedig éppen annyit jelent neki, mint a sarki fűszeres neve... ismeretlen. Tanulás? Igen tanulni akar némelyik, hiszen akkor dől a pénz. Mások nem akarnak tanulni, mert az ügyeskedés, a mások átverése nagyobb és jobb pénzt hoz, mint a tanulással szerzett szakma által való pénzkeresés.

Az iskolákban alig van már olyan tanár, akinek a tudása, a hivatásszeretete, gyermekszeretete és erkölcsi érzéke egybevág. Tragikus dolog látni és hallani, amikor az iskolában a gyermekek még kérdeznének a tanáráról, de a tanár azt mondja: lejárt a munkaidő... és elsiet a diákok elől...

A társadalom tehát egy lelkiileg roncsolt, szellemileg súlyosan leépült, szegény tömegből áll, amelynek nincs jövője, mert a mindenkori hatalom a saját érdekei szerint használja e bohóccá tett emberek tömegét. Használja, hogy saját bársonyszéke és az ehhez járó javadalom és a további rablás lehetőségét fenn tudja tartani.

Ma is ennek a tanúi vagyunk. Az ígéretések heftet éltük, hiszen Magyarországon önkormányzati választások lesznek napokon belül. Akik ma alázatosan és az emberek megbecsülését hazudva simulnak a választók kegyeibe, holnap - néhány értelmes és művelt megválasztott kivételével - tudósokká, királyokká, a világ uraivá válnak hivatalukban megválasztásuk után. A ma becsültnek tűnő polgár a választás után a bányászbeca ülepe alá süllyed, a jelölt alzatából az állatkerti majom, seggét pacskoló művelete látszik csupán, s egy háromfős önkormányzathoz is időpontot kell kérni, mert az úgy divat a politikai sznobéknál. Ha pedig levelet ír bárki egy-egy hivatalba, netán arcátlan bátorságot véve, magát a nagyméltóságú polgármestert célozva meg neveletlenül ostoba irományával, hát a levelet már a titkárnő becsúsztatja a hengeres irattartóba, azaz a kukába. Mert egy-egy ilyen, ma még alázatos jelölt, megválasztva félelmetes nagyúrrá fejlődik, s titkárnője döntheti el, hogy őt semmi sem érdekli, s ne

is zavarják felséges polgármesteri mivoltát.

Persze van jó néhány, ettől eltérő településvezető, aki lelkesen és szeretettel áll a lakosság szolgálatára és valóban szolgálni akar... ám sajnos ezek a kivételek, akik erősítik a „szabályt”, azaz még láthatóbbá teszik a Magyarországon eluralkodott emberi ostobaságot, a pártarisztokráciák mindent lenéző magatartását.

És a család? A családok is megszenvedik mindazt, ami országosan, a társadalomban és civil közösségekben tapasztalható. Mert a család sem kivétel. Egyre több negatív hír lengi körül a magyar családokat. Rengeteg a válás, a züllés, az asszonyok elkurvulása, s persze a sok-sok panasz a durva férfiakra, akik bántják a nejuket... A dolgok mögé azonban nem néz senki. Nem látják az újságírók és az érdekvédők a sarokban zokogó, anyja által egy új pénisz kedvéért elhagyott gyermekeket, a családokn hazudozva félrejáró asszonyokat, azt, hogy manapság a csonka családok helyzetéért 90 %-ban az anya, a feleség tehető felelősnek. Valami divattá vált a nők szemellenzős védelme, noha ma már másképpen kell szemlélni a nő magatartását a családban. Már-már az első veszélyforrásként kell kezelni házasságban a nő által megvalósított hűtlenséget. Ám, ha csak erről beszélünk... de megjelent a perverz, az új szeretővel a gyermekek előtt is intim játékokat játszó, a határokat súroló paráznság, a fotózott szerelmi játékok veszélye is. Erről a minap Dr. Bánk Jeromos pszichológus barátom mesélt, akinek sok esetben maga a rendőrség ad munkát, kivizsgálandó a gyermekek lelki sérülését, hiszen nem mindegy, hogy a gyerek, aki addig családban volt, most anyukával és az új bácsival él, s minden nap látja ezeket a csaknem szexuális mutatványokat.

A Családjogi Törvény is gyermek és családellenes, s mert ilyen a bírói döntések félelmetes társadalomellenessége rontja tovább a helyzetet... A lelkiileg súlyos beteg bíró e törvényre hivatkozva nem egy esetben a kurvává vált hűtlen anyának ítéli a gyermeket. Az anya ugyanis lelépett az új szeretőhöz, s a hülye, lelki sérült bíró azt a helyzetet tekinti „teljes családnak”, így a hűtlen nőt jelöli ki a gyermek nevelőjének. A pszichiáter szerint van olyan eset, amelyben - az új kapcsolatban - a szeretők közül a férfi négy gyermeket hagyott ott az édesanyával, a nő háromhozott a vadás kapcsolatba, de a degenerált pszichopata és gyermekgyűlölő taláros a pulpitus magasságából nem látott le, mégis a négy gyermeket elhagyó szeretőt és a ribanccá avanszált anyát jelölte ki a gyermekek gondviselőjének. Az sem érdekli a Csjt-t, hogy

a gyermek milyen szellemi körülmények közé kerül, hogy addigi vallásos nevelését folytatja-e az új kapcsolatban a gondviselő. Semmi nem érdekes, mert egy beteges törvényt alkalmaznak, amely egyedül a család illetve a gyermek érdekeit nem látja és nem veszi figyelembe. Maguk a bírók követnek el bűnöket a gyermekek ellen egy ostoba és aljas családjogi törvény alapján. Mert ma ez a divat... azaz minden erkölcsnek és jónak az ellenkezője... S már itt kezdődik a hülye bírói döntések és aljas törvények alapján még inkább megtört és meglázott gyermek-generáció jövőtlensége, a társadalom további süllyedése, a családok teljes felbomlása. Így a nemzet értéktelenedése.

A tömeg tehát sok-sok rétegből, sok-sok ego-ból tevődik össze, minde nek más és más problémája van és semmi nem illeszkedik a másikba. Káosz és anarchia uralkodik minden szinten, mert nincs erkölcs, nincs törvény, nincs emberség és szeretet. Hatalommánia, önkény és kapzsiság, élvhajhászás és érzéketlenség uralkodik. Megszaporodtak a kurvák (e szó ősi magyar szó, tehát nincs miért szégyellni, kihúzni!) és latrok, de a buta és gondolkodásra képtelen, házmaster és műanyaghegesztő színvonalú társadalmi réteg is úgy sokasodik, mint az egysejtű. Hasonló mértékben emelkedik a politikusok között is ez az erkölcsileg nulla típus, amely ceszaromániásként és végtelen kapzsisággal eltávolítja pártjától a normális többségi szavazókat... mert az emberek nem veszik jónéven, hogy ők, mint szavazók koldusok, de akikre adták a voksukat, azok dúsgazdagok és palotáikat biztonságiak őrzik a választók pénzén... mint azt sem szeretetik az emberek, a választók, ha egy őket gyűlölő zsidó kerül az általuk választott kormány tanácsadói közé...

Mivé váltunk 25 év alatt? Semmivé váltunk, értéktelenek lettünk, mert azt csináltuk belőlünk az értéktelenek. Jobbról és balról egyaránt. És mi még most sem értjük a lényegét, amely megoldás lehet minden problémára: Hit és ima... Isten és az Istenhez való hűség kegyelme... Mert csak az szabadíthat fel és adhat erőt e kilátástalan és ocsmány helyzetben, amely helyzet magában hordja a világháború rémségét, az iszlám vérengzésének lehetőségét, a katakombák vallásgyakorlásának esélyét... bár, nem biztos, hogy nem ez volna a jó megoldás. Mert az ember bajban válik igazán hívővé. Bűnben élve önmagát hiszi megváltónak...

Mert a tömegnek nincs pszichológiája!

“Míg Európában naponta egy McDonald's-t nyitnak, Oroszországban naponta egy templom épül”

Míg Európában naponta egy McDonald's-t nyitnak, Oroszországban naponta egy ortodox templom épül. Putyin nyilvánvalóan a mai világ legnagyobb államférfije – Philippe de Villiers szenzációs interjúja a Valeurs Actuelles nevű francia hetilapban

Nem véletlen, hogy a balliberális túlsúlyban lévő hazai sajtó (index.hu, origo.hu, mancs.hu, 168 óra, ATV, RTL Klub, Klubrádió és társai) soha nem idézi a legizgalmasabb francia hetilapot, a Valeurs actuelles-t (Mai értékek). A jobboldali, igen tekintélyes konzervatív újság szeptember 5-i számában az 1949-ben született Philippe de Villiers-vel készített interjút, akit igen sok támadás ért azért is, mert Vlagyimir Putyin orosz elnökkel találkozott, és őt kiemelkedő államférfinek tartja. A bevándorlás is teljes mértékben ellenző politikus 2007-ben indult pártja, az MPR (Mozgalom Franciaországért) képviselőjeként az elnökválasztáson, amelyet Nicolas Sarkozy nyert meg.

Villiers-re a nyugati politika és a sajtó nem-

csak azért haragszik, mert Putyint támogatja, hanem Ukrajna keleti részének elszakadása mellett állt ki, és többször kifejezte reményét, hogy a NATO eltűnik.

A többoldalas interjúban Villiers újságírói kérdésre elmondta, hogy Putyinnal a cárok nyári palotájában találkozott. „Úgy viselkedik, mint egy igazi államfő, hazafi, aki helyükre próbálja állítani az egykori Oroszország politikai, kulturális és erkölcsi értékeit”. A mai világ legnagyobb államférfija és stratégija, jelentette ki a francia politikus. „Míg Európában naponta egy McDonald's-t nyitnak, Oroszországban naponta egy ortodox templomot építenek”, jegyezte meg Villiers interjúja elején. Ami Franciaországnak a NATO-ban vállalt szerepét illeti, ezt mondta: „Nemcsak Franciaországnak kell onnan távoznia, de a NATO-nak el kell tűnnie”, mert az egy Amerika által vezérelt imperialista tömörülés.

A politika természetét tudakoló kérdésre azt válaszolta, hogy „az benne kizárólag undort kelt”. A törvényhozókról általában mondta azt, hogy „gyávaságuk visszataszító”.

Az Európai Unióra térve Villiers kijelentette, hogy az „Washington eszköze” és onnan Franciaországnak azonnal ki kellene lépnie, valamint is-

mét be kellene vezetnie a frankot az euró helyett már csak azért is, mert azzal 20-30%-kal alacsonyabbak lennének az árak. Ezzel kapcsolatban Maurice Allais Nobel-díjas közgazdászt idézte, aki szerint „igen nehéz közös pénzt létrehozni, de igen könnyű abból kilépni”. A nacionalizmusról pedig azt a véleményét fejtette ki, hogy nem az okoz háborút, hanem az imperializmus (gyarmatosítás, gyarmattá tétel). „Franciaország Brüsszel kantonja lett, Brüsszel pedig az Egyesült Államok tartománya”, mondta.

Arra a kérdésre, hogy 2017-ben Marine Le Pen, a Nemzeti Front elnökét megválaszthatják-e Franciaország elnökének, nemcsak igennel felelt, de hozzátette: „2017 politikai Fukusima le-

het”. (A japán erőművet szökőár pusztította el.) Az pedig csupán véletlen, hogy a hetilap 25-ik oldalán egy fotót közöl, amelyet a francia oktatási minisztérium tett fel büszkén Facebook-oldalára. Azon hét padon ülő francia kisiskolás látható. Közülük hat fekete. A minisztérium pedig arról panaszkodott, írja a Valeurs actuelles, hogy milyen sok „rasszista” támadást kapott a fotó közlése nyomán.

Lovas István, Fb, 2014-09-15
kuruc.info

